

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 18/2003

door de Raad vastgesteld op 6 maart 2003

met het oog op de aanneming van Richtlijn 2003/.../EG van het Europees Parlement en de Raad van ... tot wijziging van Richtlijn 94/62/EG betreffende verpakking en verpakkingsafval

(2003/C 107 E/02)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 95, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig Richtlijn 94/62/EG ⁽⁴⁾ dient de Raad uiterlijk zes maanden voor het einde van de fase van vijf jaar die begint op de dag waarop die richtlijn in nationaal recht moet zijn omgezet, taakstellingen voor de volgende fase van vijf jaar vast te stellen.
- (2) De definitie van „verpakking” in Richtlijn 94/62/EG moet verder worden verduidelijkt door de toevoeging van een aantal criteria en een bijlage met voorbeelden ter illustratie. Voor het bereiken van de ambitieuze doelstellingen inzake recycling moet de ontwikkeling van innoverende en uitvoerbare recyclingprocessen, zoals bijvoorbeeld chemische recycling van kunststoffen, worden aangemoedigd.
- (3) In de doelstellingen voor recycling moet voor ieder specifiek afvalmateriaal rekening worden gehouden met levenscyclusanalyses en kosten-batenanalyses, die zowel wat de kosten als wat de baten van recycling betreft duidelijke verschillen tussen de diverse verpakkingsmaterialen hebben aangetoond. Dit dient de samenhang van de interne markt voor recycling te verbeteren.
- (4) De terugwinning en recycling van verpakkingsafval moeten verder worden opgevoerd teneinde de druk op het milieu ervan te verminderen.

⁽¹⁾ PB C 103 E van 30.4.2002, blz. 17.

⁽²⁾ PB C 221 van 17.9.2002, blz. 31.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 3 september 2002 (nog niet verschenen in het Publicatieblad), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 6 maart 2003 en besluit van het Europees Parlement van ... (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽⁴⁾ PB L 365 van 31.12.1994, blz. 10.

- (5) Aan bepaalde lidstaten, die in verband met hun specifieke situatie het realiseren van de in Richtlijn 94/62/EG vastgestelde doelstellingen voor terugwinning en recycling tot een latere datum mochten uitstellen, dient een verdere, doch beperkte, mogelijkheid tot uitstel te worden geboden.
- (6) Het beheer van verpakkingen en verpakkingsafval vereist dat in de lidstaten terugname-, inzamelings- en terugwinningssystemen worden opgezet; dergelijke systemen moeten openstaan voor de deelneming van alle betrokken partijen en dienen dusdanig te zijn ontworpen dat discriminatie van ingevoerde producten en handelsbelemmeringen en concurrentievervalsingen worden voorkomen en een maximale opbrengst van terugbezorgd verpakkingsmateriaal en gerecycleerd verpakkingsafval kan worden gegarandeerd, overeenkomstig het Verdrag; de bedrijven in de verpakkingsketen als geheel moeten zich kwijten van hun gezamenlijke verantwoordelijkheid om ervoor te zorgen dat de milieugevolgen van verpakkingen en verpakkingsafval gedurende hun levenscyclus zoveel mogelijk worden beperkt.
- (7) Er is behoefte aan gegevens over verpakkingen en verpakkingsafval uit de gehele Gemeenschap, over verpakkingsafval dat met het oog op recycling en terugwinning uit de Gemeenschap wordt uitgevoerd, opdat beter kan worden nagegaan of de doelstellingen van de richtlijn worden verwezenlijkt; dit vergt een geharmoniseerde rapportagetechniek en duidelijke richtsnoeren voor de verstrekkers van gegevens.
- (8) De Commissie dient de toepassing en de gevolgen van deze richtlijn voor het milieu en de interne markt te bestuderen en hierover verslag uit te brengen. In dit verslag dienen ook de volgende punten aan bod te komen: de essentiële eisen, maatregelen ter voorkoming van afval, een eventuele verpakkingsindicator, afvalpreventieplannen, hergebruik, verantwoordelijkheid van de producent en zware metalen; het verslag dient waar passend vergezeld te gaan van herzieningsvoorstellen.
- (9) De lidstaten dienen ervoor zorg te dragen dat passende, op de consumenten gerichte informatie- en bewustmakingscampagnes worden gevoerd.
- (10) Afgezien van het nastreven van de doelstellingen betreffende het milieu en de interne markt van deze richtlijn, kan recycling ook arbeidsplaatsen scheppen die elders in de samenleving verdwenen zijn, en aldus bijdragen tot het voorkomen van uitsluiting.

(11) Aangezien de doelstellingen van de voorgestelde maatregel, namelijk het harmoniseren van de nationale doelstellingen inzake recycling van verpakkingsafval, rekening houdend met de omstandigheden in de afzonderlijke lidstaten en het nader verduidelijken van de definities, niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt, en zij derhalve, gezien de draagwijdte van de maatregel, beter door de Gemeenschap kunnen worden gerealiseerd, kan de Gemeenschap, overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel van artikel 5 van het Verdrag, maatregelen vaststellen. Overeenkomstig het beginsel van evenredigheid, dat in hetzelfde artikel 5 is opgenomen, gaat deze richtlijn niet verder dan hetgeen noodzakelijk is om de genoemde doelstellingen te bereiken.

(12) De voor de uitvoering van deze richtlijn vereiste maatregelen worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽¹⁾.

(13) Richtlijn 94/62/EG moet derhalve in die zin worden gewijzigd,

HEBLEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 94/62/EG wordt als volgt gewijzigd:

1) aan artikel 3, punt 1, wordt de volgende alinea toegevoegd:

„De definitie van „verpakking” is verder gebaseerd op de onderstaande criteria. De artikelen in bijlage I zijn voorbeelden ter illustratie van de toepassing van deze criteria.

i) Artikelen worden als verpakking beschouwd, als zij aan de bovenstaande definitie voldoen, ongeacht andere functies die de verpakking ook kan vervullen, tenzij het artikel integraal deel uitmaakt van een product en alle elementen bedoeld zijn om samen verbruikt of verwijderd te worden.

ii) Artikelen die ontworpen en bedoeld zijn om op het verkooppunt te worden gevuld alsmede wegwerpartikelen die in gevulde toestand worden verkocht of die ontworpen en bedoeld zijn om op het verkooppunt te worden gevuld, worden als verpakking beschouwd, mits zij een verpakkingsfunctie hebben.

iii) De componenten van een verpakking en de bijbehorende in de verpakking verwerkte elementen worden beschouwd als deel van de verpakking waarin ze verwerkt zijn. De bijbehorende elementen die aan een product hangen of bevestigd zijn en die een verpakkingsfunctie hebben, worden als verpakking beschouwd, tenzij zij integraal deel uitmaken van dit product en alle elementen bedoeld zijn om samen verbruikt of verwijderd te worden.”;

2) artikel 6 wordt vervangen door:

„Artikel 6

Terugwinning en recycling

1. Teneinde aan de doelstellingen van deze richtlijn te voldoen, nemen de lidstaten maatregelen zodat voor hun hele grondgebied de volgende doelstellingen kunnen worden bereikt:

a) uiterlijk 30 juni 2001 wordt ten minste 50 en ten hoogste 65 gewichtsprocent van het verpakkingsafval teruggewonnen;

b) uiterlijk 31 december 2008 wordt ten minste 60 gewichtsprocent van het verpakkingsafval teruggewonnen;

c) uiterlijk 30 juni 2001 wordt ten minste 25 en ten hoogste 45 gewichtsprocent van het totale aandeel van verpakkingsmaterialen in verpakkingsafval gerecycleerd, met een minimum van 15 gewichtsprocent voor elk verpakkingsmateriaal;

d) uiterlijk 31 december 2008 wordt ten minste 55 en ten hoogste 80 gewichtsprocent van het verpakkingsafval gerecycleerd;

e) uiterlijk 31 december 2008 worden de volgende minimumdoelstellingen voor recycling van in verpakkingsafval aanwezige materialen bereikt:

i) 60 gewichtsprocent voor glas;

ii) 60 gewichtsprocent voor papier en karton;

iii) 50 gewichtsprocent voor metalen;

iv) 22,5 gewichtsprocent voor kunststoffen, waarbij uitsluitend materiaal wordt meegeteld dat tot kunststoffen wordt gerecycleerd;

v) 15 gewichtsprocent voor hout.

2. Verpakkingsafval dat overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 259/93 van de Raad (*), Verordening (EG) nr. 1420/1999 van de Raad (**) en Verordening (EG) nr. 1547/1999 van de Commissie (***) uit de Gemeenschap uitgevoerd wordt, kan alleen voor het bereiken van de in lid 1 bedoelde doelstellingen en streefcijfers worden meegerekend, als er harde bewijzen zijn dat de terugwinning en/of de recycling plaatsgevonden heeft in omstandigheden die bij benadering gelijkwaardig zijn aan de door de communautaire regelgeving hierover voorgeschreven omstandigheden.

3. Waar passend, bevorderen de lidstaten de terugwinning van energie, voorzover dat, gelet op milieuoverwegingen en de kosten-baten-verhouding, de voorkeur verdient boven materiaalrecycling. Zij kunnen dit doen door een voldoende marge te handhaven tussen de nationale doelstellingen voor recycling en voor terugwinning.

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

4. De lidstaten bevorderen, waar passend, dat bij de productie van verpakkingen en andere producten materialen verkregen uit gerecycleerd verpakkingsafval worden gebruikt door:

- a) verbetering van de marktvoorwaarden voor die materialen;
- b) bestaande voorschriften die het gebruik van die materialen verbieden, te herzien.

5. Uiterlijk 31 december 2007 stellen het Europees Parlement en de Raad, op voorstel van de Commissie, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen doelstellingen vast voor de derde fase van vijf jaar (2009 tot 2014), op basis van de praktische ervaring die de lidstaten hebben opgedaan bij het verwezenlijken van de in lid 1 bepaalde doelstellingen en de bevindingen van wetenschappelijk onderzoek en evaluatietechnieken, zoals levenscyclusanalyses en kostenbatenanalyses.

Deze procedure zal daarna om de vijf jaar worden herhaald.

6. De lidstaten maken de in lid 1 bedoelde maatregelen en doelstellingen bekend en zorgen dat daarover een voorlichtingscampagne voor het grote publiek en de ondernemingen worden georganiseerd.

7. Griekenland, Ierland en Portugal kunnen in verband met hun specifieke situatie — te weten het grote aantal kleine eilanden, respectievelijk de aanwezigheid van plattelands- en berggebieden en het huidige lage consumptieniveau van verpakkingen — besluiten om:

- a) uiterlijk 30 juni 2001 lagere doelstellingen te bereiken dan die van lid 1, onder a) en c), maar zij moeten ten minste 25 % bereiken voor terugwinning;
- b) tegelijkertijd het bereiken van de doelstellingen van lid 1, onder a) en c), uit te stellen tot een latere datum, die evenwel niet na 31 december 2005 mag liggen;
- c) het bereiken van de doelstellingen van lid 1, onder b), d) en e), uit te stellen tot een datum naar eigen keuze, die echter niet na 31 december 2012 mag liggen.

8. De Commissie legt zo spoedig mogelijk en uiterlijk 30 juni 2005 het Europees Parlement en de Raad een verslag voor over de vorderingen met de uitvoering van deze richtlijn en over de gevolgen ervan voor het milieu en de werking van de interne markt. In het verslag wordt rekening gehouden met de verschillende omstandigheden in elke lidstaat. In dit verslag worden de volgende kwesties behandeld:

- a) een evaluatie van de doeltreffendheid waarmee de essentiële eisen uitgevoerd zijn;

b) aanvullende preventieve maatregelen om de gevolgen van verpakking zoveel mogelijk te beperken, zonder de essentiële functies ervan in het gedrang te brengen;

c) de mogelijke ontwikkeling van een verpakkingsindicator om verpakkingspreventie eenvoudiger en doeltreffender te maken;

d) mogelijke plannen voor verpakkingsafvalpreventie;

e) stimulering van hergebruik;

f) verantwoordelijkheid van de producent met inbegrip van de financiële aspecten;

g) inspanningen om het gebruik van zware metalen in verpakkingen verder te verminderen en als dat passend is vóór 2010 volledig te beëindigen.

Het verslag dient, waar passend, te worden vergezeld van voorstellen tot herziening van de desbetreffende bepalingen van de richtlijn, tenzij dergelijke voorstellen op dat moment al zijn ingediend.

9. De lidstaten die programma's hebben vastgesteld of zullen vaststellen die verder gaan dan de in lid 1 genoemde maximumdoelstellingen, en die daartoe voorzien in passende capaciteiten voor recycling en terugwinning, mogen die doelstellingen blijven hanteren in het belang van een hoog milieubeschermingsniveau, op voorwaarde dat die maatregelen de interne markt niet verstoren en de naleving van de richtlijn door andere lidstaten niet bemoeilijken. De lidstaten stellen de Commissie daarvan in kennis. De Commissie bevestigt deze maatregelen, nadat zij zich in samenwerking met de lidstaten ervan heeft vergewist dat zij stroken met bovengenoemde overwegingen en geen willekeurig middel tot discriminatie of een verkapte beperking van de handel tussen lidstaten vormen.

(*) PB L 30 van 6.2.1993, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2557/2001 van de Commissie (PB L 349 van 31.12.2001, blz. 1).

(**) PB L 166 van 1.7.1999, blz. 6. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2243/2001 van de Commissie (PB L 303 van 20.11.2001, blz. 11).

(***) PB L 185 van 17.7.1999, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2243/2001.;

3) artikel 8, lid 2, wordt vervangen door:

„2. Teneinde inzameling, hergebruik en terugwinning, met inbegrip van recycling, te vergemakkelijken, geeft de betrokken industrie op de verpakking ten behoeve van de identificatie en classificatie de aard van de gebruikte verpakkingsmaterialen aan op basis van Beschikking 97/129/EG van de Commissie (*).

(*) PB L 50 van 20.2.1997, blz. 28.”;

4) aan artikel 13 wordt het volgende toegevoegd:

„De lidstaten bevorderen ook consumentenvoorlichting en bewustmakingscampagnes.”;

5) artikel 19 wordt vervangen door:

„Artikel 19

Aanpassing aan de vooruitgang van wetenschap en techniek

De wijzigingen, nodig voor de aanpassing aan de vooruitgang van wetenschap en techniek van het in artikel 8, lid 2, en in artikel 10, tweede alinea, laatste streepje, bedoelde identificatiesysteem, de in artikel 12, lid 3, en de in bijlage III bedoelde vormvereisten met betrekking tot het systeem van databases alsmede de in bijlage IA ter illustratie opgenomen voorbeelden van de criteria voor de definitie van verpakking, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 21, lid 2.”;

6) artikel 21 wordt vervangen door:

„Artikel 21

Comitéprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité („het comité”).

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG (*) van toepassing, met inachtneming van artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt bepaald op drie maanden.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

(*) PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.”;

7) bijlage I wordt vervangen door de aan deze richtlijn gehechte bijlage.

Artikel 2

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk . . . (*) aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten die bepalingen vaststellen, wordt in de bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor de verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te . . .

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter

(*) 18 maanden na datum van aanneming van deze richtlijn.

BIJLAGE

„BIJLAGE I

Voorbeelden ter illustratie van criterium i)*Verpakking*

Bonbondozen

Plasticfolie om een cd-doosje

Geen verpakking

Bloempotten die voor de gehele levensduur van de plant zijn bedoeld

Gereedschapsdozen

Theezakjes

Waslagen om kaas

Velletjes rond worst

Voorbeelden ter illustratie van criterium ii)*Verpakking, indien ontworpen en bedoeld om op het verkooppunt te worden gevuld:*

Draagtassen van papier of kunststof

Wegwerpborden en -bekers

Krimpfolie

Broodzakjes

Aluminiumfolie

Geen verpakking

Roerstaafjes

Wegwerpbestek

Voorbeelden ter illustratie van criterium iii)*Verpakking*

Labels die aan het product hangen of eraan bevestigd zijn.

Deel van de verpakking

Mascaraborstel die deel uitmaakt van de dop van een mascarahouder

Kleefetiketten die op een ander verpakkingsartikel bevestigd zijn

Nietjes

Kunststoffolie

„Sluitdoppen van wasmiddelenverpakkingen die als doseringsdop dienen.”

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

1. Op 10 december 2001 heeft de Commissie aan de Raad een voorstel voorgelegd voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 94/62/EG betreffende verpakking en verpakkingsafval.
2. Het Economisch en Sociaal Comité heeft op 29 mei 2002 advies uitgebracht.
3. Het Europees Parlement heeft op 3 september 2002 een advies in eerste lezing aangenomen.
4. Op 6 maart 2003 heeft de Raad overeenkomstig artikel 251, lid 2, van het Verdrag een gemeenschappelijk standpunt vastgesteld.

II. DOELSTELLING

Richtlijn 94/62/EG betreffende verpakking en verpakkingsafval heeft als doel de nationale maatregelen betreffende het beheer van verpakking en verpakkingsafval te harmoniseren, om elk effect daarvan op het milieu van de lidstaten en derde landen te voorkomen of te beperken en aldus een hoog milieubeschermingsniveau te waarborgen. Richtlijn 94/62/EG beoogt de werking van de interne markt te garanderen en handelsbelemmeringen, concurrentievervalsing en concurrentiebeperking in de Gemeenschap te voorkomen.

Het onderhavige voorstel behelst een gedeeltelijke wijziging van Richtlijn 94/62/EG betreffende verpakking en verpakkingsafval, en is gebaseerd op artikel 95, lid 1, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap. Het voorstel is beperkt van opzet en omvat wijzigingen in de streefcijfers voor de terugwinning en recycling van afvalstoffen voor een volgende fase van vijf jaar, waarbij wordt voortgebouwd op de huidige streefcijfers die gelden voor de eerste fase van vijf jaar.

Met het voorstel wordt bovendien geprobeerd materiaalspecifieke streefcijfers voor de recycling van bepaalde soorten verpakkingsafval te introduceren. Het voorstel bevat ook definities van mechanische en chemische recycling en materiaalrecycling, en heeft een niet-bindende bijlage met richtsnoeren voor de interpretatie van de definitie van verpakking.

Dit beperkte voorstel bevat geen bepalingen ter herziening van een aantal andere aspecten van de richtlijn, zoals preventie en verantwoordelijkheid van de producenten.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

1. Algemeen

Op basis van een kosten-batenanalyse heeft de Commissie voorgesteld om, zoals hierboven onder punt II werd uiteengezet, Richtlijn 94/62/EG in beperkte zin te herzien en voorlopig af te zien van verdergaande herziening.

In deze fase heeft de Raad de beperkte aanpak over het algemeen geaccepteerd, en een aantal elementen benadrukt die aan de orde gesteld moeten worden in het komende verslag over de toepassing van de richtlijn en het effect ervan op het milieu en op de werking van de interne markt. Dit verslag moet als uitgangspunt kunnen dienen voor een ruimere herziening.

In dit verband zijn, naast de vereisten van het bovengenoemde verslag en een komende herziening, de volgende punten van het gemeenschappelijk standpunt van belang.

De Raad is van oordeel dat de definitie van „verpakking”, die al in Richtlijn 94/62/EG is vastgesteld, zich voorts moet baseren op drie aanvullende criteria, met enkele niet-bindende voorbeelden ter illustratie in een bijlage. Aan de hand van deze aanvullende criteria en de niet-bindende voorbeelden kan in de praktijk worden uitgemaakt wat verpakking is en wat niet. Technische aanpassing van de voorbeelden kan nodig zijn, en kan overeenkomstig de relevante procedure worden uitgevoerd.

De *nieuwe definities van recycling* die de Commissie heeft voorgesteld en die erop gericht zijn een onderscheid aan te brengen tussen mechanische en chemische recycling en materiaalrecycling, zijn niet overgenomen omdat het aanbrengen van zo'n onderscheid voorbarig wordt geacht zolang nieuwere vormen van recycling nog niet volledig zijn ontwikkeld.

Bij de *herziening van de streefcijfers* stemde de Raad in met een verhoging van 60 % van het minimumstreefcijfer voor de *terugwinning* van verpakkingsafval; een maximumstreefcijfer werd echter niet vastgesteld, omdat dat voor een goede werking van de interne markt niet langer als noodzakelijk wordt beschouwd. Bovendien heeft de Raad ingestemd met een verhoging tot 55 % van het minimumstreefcijfer voor de *recycling* van verpakkingsafval en het maximumstreefcijfer verhoogd tot 80 %. Ook is overeengekomen om *specifieke minimumstreefcijfers vast te stellen voor de recycling van bepaalde in verpakkingsafval aanwezige materialen* (glas, papier en karton, metalen, kunststoffen die tot kunststoffen zijn gerecycleerd en hout). Om deze verhoogde streefcijfers te realiseren hebben de lidstaten wat meer tijd gekregen dan de Commissie had voorgesteld; de *algemene uiterste datum* is gesteld op 31 december 2008, en een *speciale uiterste datum* is vier jaar later gesteld en geldt voor de lidstaten aan welke deze extra tijd ook krachtens Richtlijn 94/62/EG toekwam.

De Raad is ook akkoord gegaan met wijzigingen in de formulering van artikel 1, punt 3, artikel 1, punt 5, en artikel 1, lid 7, die de formulering van respectievelijk artikel 8, lid 2, artikel 19 en artikel 21 van Richtlijn 94/62/EG aanpassen zonder de substantie van deze bepalingen te wijzigen.

De Commissie heeft het door de Raad voorgestelde gemeenschappelijke standpunt aanvaard.

2. Amendementen van het Europees Parlement

Tijdens de plenaire stemming van 3 september 2002 heeft het Europees Parlement 44 amendementen op het voorstel aangenomen.

- a) 16 amendementen (7 op de artikelen, 8 op de overwegingen en 1 op de bijlage ter illustratie) zijn letterlijk, ten dele of naar de geest in het gemeenschappelijk standpunt van de Raad verwerkt:

Amendement 2 is weergegeven in de overwegingen 2, 4 en 9 van het gemeenschappelijk standpunt en in de algemene doelstelling om de negatieve milieueffecten van verpakkingsmaterialen te beperken door bepaalde streefcijfers te verhogen.

De *amendementen 6, 11, 16 en 32* vinden hun neerslag in de algehele aanpak van het gemeenschappelijke standpunt, en meer in het bijzonder in de overwegingen 1, 2, 3 en 9, in artikel 1, punten 1 en 2, met name de formulering van artikel 6, leden 1 en 8. Zoals onder punt 1 al werd opgemerkt, stemt de Raad ermee in dat de punten die op zijn minst in de komende bredere herziening zullen moeten worden gedekt, zullen worden ondergebracht in het artikel met de eisen voor het komende verslag over de toepassing van de richtlijn en het effect ervan op het milieu en op de werking van de interne markt.

Amendement 9 is weergegeven in overweging 10 van het gemeenschappelijk standpunt.

Amendement 12, dat ook de kern van *amendement 13* dekt, is weergegeven in overweging 6 van het gemeenschappelijk standpunt.

De *amendementen 14 en 29* zijn weergegeven in overweging 7, die nadruk legt op het belang van een geharmoniseerde rapportagetechniek en duidelijke richtsnoeren voor verstrekkers van gegevens, met inbegrip van die betreffende het afval dat uit de Gemeenschap wordt uitgevoerd. *Amendement 23* heeft betrekking op dezelfde materie. De Raad is van oordeel dat deze beperkte herziening niet de juiste plaats is voor besluiten inzake mogelijke toekomstige maatregelen dienaangaande, mede met het oog op het feit dat de bestaande regels en de rechtsgrondslag voor de verandering van die regels, met name Beschikking 97/138/EG, voldoende houvast bieden voor de aanpak van deze materie.

Amendement 21 is weergegeven in artikel 1, punt 2, wat betreft de formulering ten aanzien van artikel 6, lid 3.

In *amendement 22* kunnen twee gedeelten worden onderscheiden. Het eerste gedeelte wordt in het gemeenschappelijk standpunt weergegeven met het bredere begrip „verbetering van de marktvoorwaarden”, zonder de beperking ten aanzien van het gebruik van „economische instrumenten”, en met een aansporing om de bestaande regels van het soort waarover het hier gaat „te herzien” in plaats van „te elimineren” (zie artikel 1, punt 2, voor wat betreft de formulering ten aanzien van artikel 6, lid 4). Het tweede deel, dat verband houdt met amendement 4, is, zoals verderop zal worden toegelicht, niet door de Raad aanvaard.

Amendement 30 is weergegeven in artikel 1, punt 4, wat betreft de formulering ten aanzien van artikel 13.

Amendement 34 is weergegeven in bijlage I als een aanvullend voorbeeld ter illustratie van criterium nr. 3.

De amendementen 53 en 62 hebben betrekking op de uitvoer van verpakkingsafval en het verband daarvan met de richtlijn. De Raad heeft deze kwestie willen aanpakken door te eisen dat verpakkingsafval dat uit de Gemeenschap wordt uitgevoerd, slechts wordt meegerekend voor het bereiken van de taakstellingen en streefcijfers van deze richtlijn als overtuigend wordt aangetoond dat de betreffende terugwinning- of recyclingoperatie heeft plaatsgevonden in omstandigheden die globaal voldoen aan de door de Gemeenschapswetgeving gestelde voorwaarden (zie artikel 1, punt 2, wat betreft de formulering ten aanzien van artikel 6, lid 2).

b) De 29 amendementen die niet zijn overgenomen, kunnen als volgt worden gegroepeerd:

De amendementen 1, 4, 7 en 8 evenals het tweede deel van amendement 22 worden in het gegeven verband als te breed beschouwd, met het oog zowel op de enigszins wijdlopende formulering van deze amendementen als op de beperktheid van de herziening die de Raad in dit stadium wenst door te voeren.

Amendement 3 is onaanvaardbaar omdat het de materiaalspecifieke streefcijfers zou elimineren die in het gemeenschappelijk standpunt juist worden gehandhaafd.

Amendement 5 wordt als overbodig beschouwd omdat het wijst op een bestaande algemene verplichting van de Commissie.

De amendementen 10 en 44 worden beschouwd als tegengesteld aan de bestaande verplichtingen in de richtlijn ten aanzien van recycling vanwege de voorgestelde vrijblijvende formuleringen „[...] dat de lidstaten [...] stimulansen kunnen geven” respectievelijk „de lidstaten kunnen [...] bevorderen”.

De amendementen 19 en 49 zijn de enige die betrekking hebben op de hoogte van de verschillende streefcijfers, en zij betreffen uitsluitend de recycling, met inbegrip van de afschaffing van het maximumstreefcijfer voor recycling. De Raad kan niet instemmen met de in deze amendementen voorgestelde aanpak. De Raad is van oordeel dat het maximumstreefcijfer voor recycling dient te worden gehandhaafd (omwille van de interne markt), tezamen met een over het algemeen haalbare verhoging van het minimumstreefcijfer voor recycling (omwille van het milieu), en ook dat het vergezeld moet gaan van een overeenkomstige verhoging van het minimumstreefcijfer voor terugwinning (omwille van het milieu), terwijl het maximumstreefcijfer voor terugwinning kan worden afgeschaft (omdat de ervaring leert dat het voor de interne markt niet nodig is).

Amendement 20 wordt beschouwd als van marginaal belang als de materiaalspecifieke streefcijfers voor de meeste verpakkingsmaterialen per gewicht eenmaal zijn ingevoerd, zoals het gemeenschappelijk standpunt ook wil (zie artikel 1, punt 2, voor wat betreft de formulering ten aanzien van artikel 6, lid 1, onder e)).

De niet overgenomen *amendementen 23 en 54* hebben betrekking op dezelfde materie als de amendementen 14 en 29, en de daar gevolgde redenering is ook hier van toepassing.

Amendement 25 heeft betrekking op terugname-, inzamelings- en terugwinningssystemen die, in het licht van de beperkte herziening die momenteel plaatsvindt, in dit verband niet als relevant worden beschouwd.

Amendement 26 wordt beschouwd als ofwel overbodig ofwel een poging om nadruk te leggen op bepaalde voor de lidstaten bestaande verplichtingen ten koste van andere verplichtingen. Voor zover dit amendement betrekking heeft op de verantwoordelijkheid van de producenten, is de redenering ten aanzien van de amendementen 6, 11, 16 en 32 van toepassing.

Amendement 31 wordt als niet binnen dit verband passend beschouwd, omdat de toegang tot informatie en documenten een horizontale kwestie is die elders is geregeld.

De amendementen 33, 36, 37, 38, 39, 40 en 47 hebben betrekking op de voorbeelden ter illustratie in de bijlage; de kwesties die aan de orde worden gesteld kunnen goed via een technische aanpassing van de richtlijn worden geregeld.

Amendement 35 is niet overgenomen omdat de aanvullende criteria in het gemeenschappelijk standpunt anders gestructureerd zijn dan in het Commissievoorstel, en omdat het woord „onafschiedelijk” niet meer wordt gebruikt en dus geen uitleg behoeft.

De amendementen 41 en 42/rev worden beschouwd als onduidelijk met betrekking tot de onderliggende gedachte en de werkingssfeer van de voorgestelde bepaling, omdat ze ten aanzien van sommige zeer specifieke soorten verpakkingsafval alle uit de richtlijn voortvloeiende verplichtingen zonder duidelijk motief lijken op te heffen. Bovendien zouden de voor de uitvoering van de voorgestelde bepaling benodigde inspanningen niet proportioneel zijn met het (onduidelijke) doel.

Amendement 43 wordt beschouwd als overbodig omdat de door de Commissie voorgestelde definities niet zijn overgenomen.

Amendement 45 bepaalt de algemene uiterste datum van het bereiken van de herziene streefcijfers op het eind van het kalenderjaar, dat wil zeggen zes maanden later. De Raad is het met het beginsel van het eind van een kalenderjaar eens, en vond een beperkt uitstel ook relevant, maar wil dat de uiterste datum wat later komt te liggen dan die welke in dit amendement wordt voorgesteld.

IV. CONCLUSIE

De Raad is van mening dat het gemeenschappelijk standpunt in belangrijke mate, waar mogelijk op basis van de aanpak van een beperkte herziening, rekening houdt met het advies dat het Europees parlement in eerste lezing heeft uitgebracht, door bepaalde streefcijfers op een nu haalbare wijze te verhogen, en daarbij de vereisten voor de komende, bredere herziening vast te stellen. Het gemeenschappelijk standpunt van de Raad biedt een evenwichtige oplossing voor een gerichte wijziging van de richtlijn, en zorgt mede met het oog daarop voor een met de nieuwe streefcijfers haalbaar milieuvoordeel, waarbij ook de aan de industrie gestelde eisen praktisch haalbaar zijn en de op dit terrein zo noodzakelijke waarborgen voor de interne markt gehandhaafd blijven.